

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

25 ΙΟΥΛΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 30

Η ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΜΟΣΧΑΣ ΤΥΧΩΝΟΣ * ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ ΓΕΡΜΑΝΟΝ Ε'

Τὸν Ἀγιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ Οἴκουμ. Πατριάρχην Κύριον Γερμανόν, ἀδελφικῶς ἐν Χριστῷ ἀσπαζόμενοι ὑπερήδικα προσαγαγούμενοι.

Εἴπερ ποτὲ ἐν ταῖς «πνηραῖς τῇ ἀληθείᾳ ἡμέραις» ἡμῶν, ὅτε κρημνίζονται θρόνοι καὶ ἀποσυντίθενται βασιλείαι καὶ ἐν τῇ θύσει αὐτῶν ἀναφύονται νέα, ὅτε ὁ βίος ὅ,τε κοινωνικὸς καὶ ὁ ἰδιωτικὸς ὀργανοῦται ἐπὶ νέων ἀρχῶν, ὅτε, ὡς φαίνεται, «πάντα ρεῖ» καὶ μεταβάλλονται, ἐν τῷ τριούτῳ καιρῷ ἰδίᾳ δι' ἡμᾶς τοῦ; προϊσταμένους καὶ τὰ τέκτα τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἀποκτᾶ σημασίαν καὶ προξενεῖ εὐχαρίστησιν ἢ συναίσθησιν, ὅτι ἡμεῖς πάντες ἐν ἑσμὲν ἐν Χριστῷ, πάντες ἐσμὲν μέλη τοῦ μυστικοῦ αὐτοῦ σώματος, πάντες τέκνα τῆς Μιᾶς Ἁγίας καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ, ὅτι ἔχομεν κοινήν κληρονομίαν, ἣν ὀφείλομεν διαφυλάττειν ἀπὸ κοινοῦ, ἔχομεν κοινὸν ἔργον ὅπερ ὀφείλομεν πράττειν ἀπὸ κοινῆς βουλῆς; καὶ δι' ἠνωμένων δυνάμεων. Ἐν τούτῳ ἡμῖν ἦτε πηγὴ τῆς διαρκοῦς ἐνθαρρύνσεως καὶ ἡ σωτήριος πυξίς πρὸς ἀποτροπὴν μὲν τῶν ἐνδεχομένων, ἐπανόρθωσιν δὲ τῶν ἤδη γενομένων σφαλμάτων.

Ὁδηγὸν τὸν κανόνα τοῦτον ἔχουσα καὶ ἅμα ἐκπληροῦσα ἐντολήν τῆς οὐ πρὸ πολλοῦ διαλυθείσης ἡμετέρας Τοπικῆς Συνόδου καὶ ἡ Μετριότης ἡμῶν, προσάγει ἐνοχλήσαι τὴν Ὑμετέραν ἱεράν καὶ ἀγαπητὴν ἡμῖν Κορυφήν, ὡς Προϊστάμενον τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Μητροῦς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως

* Ἄποστολεῖσαν ἡμῖν κατ' αὐτὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, χάριν τῆς ἱστορίας δημοσιεύομεν κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ρωσικοῦ τὴν παροῦσαν ἐπιστολήν τοῦ μακαρίτου Πατριάρχου Ρωσίας Τυχωνος πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Γερμανόν Ε', ἐν ἣ ὡς ἄριστα ἐκτίθενται οἱ λόγοι, δι' οὓς ἐν Ὁρθοδόξῳ Κράτει δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξωσι δύο ἡμερολόγια ἀνευ τοῦ κινδύνου ἀπομακρύνσεως τῶν λαϊκῶν μαζῶν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας.

καὶ Κορυφαῖον ἐν τῷ συμφώνῳ χορῷ πασῶν τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων κατὰ τόπους Ἀυτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, διὰ τῆς παρουσίας ἐπιστολῆς περὶ ζητήματος οὐ πρὸ πολλοῦ ἀναφύεντος παρ' ἡμῖν, ὅπερ, καίπερ οὐ δογματικόν, ἔχει ὅμως σπουδαιότητα διὰ σύμπαντα τὸν ὀρθόδοξον κόσμον καὶ δύναται καὶ ἐν ἄλλαις Ἀυτοκεφάλαις Ὁρθοδόξαις Ἐκκλησίαις ἀποκτῆσαι τὴν δέξυτητα ἐκείνην, ἣν ἔσχε παρ' ἡμῖν, τοῦτέστι περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ δυνατοῦ τῆς εἰσαγωγῆς ἐν τῇ πράξει τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ οὕτω λεγομένου Νέου ἢ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου.

Ὡς γνωστόν, τὸ ζήτημα τοῦτο ἐγένετο ἤδη ἀντικείμενον ἀνταλλαγῆς γνωμῶν μεταξὺ τῶν Ἀυτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐπὶ τοῦ ἀξίου προκατόχου τῆς Ὑμετέρας Ἀγιότητος, τοῦ μακαρίου μνήμης Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ'. Τότε πᾶσαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, ἐν ταύταις δὲ καὶ ἡ Ρωσική, ὁμοθυμῶς ἔβυσαν τὸ ζήτημα τοῦτο ἀσθητικῶς καὶ ἔμειναν μὲ τὸ παλαιόν, τὸ Ἰουλιανόν Ἡμερολόγιον. Ἄλλ' ἰδοὺ τῇ 29 Ἰανουαρίου 1918 ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἡμῶν ἀνευ συμβουλῆς καὶ συνεννοήσεως μετὰ τῆς Ἐκκλησίας, διέταξε τὴν εἰσαγωγὴν ἐν τῇ Ρωσικῇ Δημοκρασίᾳ, ἐν πάσαις ταῖς πρακτικαῖς σχέσεσι, τοῦ νέου ἡμερολογίου. Εἶπε δὲ ἀληθὲς ὅτι συνεπέλα τοῦ ἀνακηρυχθέντος χωρισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ Κράτους, ὁ νέος νόμος δὲν ὑποχρεοῖ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ παραδεχθῇ τὸ νέον ἡμερολόγιον ἐν τῇ λειτουργικῇ πράξει. Τούναντίον ἐν οἷς μέρεσιν οἱ ὀρθόδοξοι ἀποτελοῦσι τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ὁ νόμος περιλαμβάνει μεταξὺ τῶν μὴ ἐργασίμων καὶ τῶν ἐπισοήμων ἡμερῶν καὶ πινος χριστιανικῆς ἐορτῆς, π.χ. τὰ Χριστούγεννα, τὰ Θεοφάνεια, τὸ Ἁγ. Πάσχα, τὴν Πεντηκοστήν, κτλ., καὶ δὴ κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Οὕτως ὥστε διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μένει νὰ λύσῃ μόνον τὸ μερικὸν καὶ δευτερευόν ζήτημα, ἂν πρόβη νὰ ἐξακολουθῇ ἐορτάζουσα τὸ πολιτικὸν νέον ἔτος τῇ ἡμέρᾳ τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου ἢ νὰ μεταφέρῃ τὸν ἐορτασμὸν αὐτοῦ, μετὰ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους, εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγ. μαρτυροῦ Βονιφατίου

(19 Δεκ. παλαιού ἡμερολ.). 'Αλλ' οὐχ οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα ἐκεῖ ὅπου οἱ ὀρθόδοξοι μειονοψηφοῦσι καὶ ὅπου διὰ τοῦτο ὁ πολιτικὸς νόμος δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν ὀρθόδ. ἐκκλησ. τάξιν. 'Ἐκεῖ οἱ ὀρθόδοξοι συμβαίνει νὰ δοκιμάζωσιν ἐφ' ἑαυτῶν πᾶσαν τὴν δυσχερείαν τῆς συγχρόνου ὑπάρξεως τῶν δύο ἡμερολογίων, καθόσον ὁ μὲν ἐν τῇ πράξει βίος καὶ αἰ βιοτικαὶ σχέσεις ἐρείδονται ἐπὶ τοῦ νέου ἡμερολογίου, ὁ δὲ ἐκκλησιαστικὸς ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ. 'Ἡ δυσχερεία αὕτη φθάνει ἐνίοτε μέχρι τοιαύτης δέξυτης, ὥστε π.χ. ἐν Φιλανδία ἀπὸ μακροῦ καθιερώθη ἡ συνήθεια ὅπως ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν λουθηρανικῶν Χριστουγέννων, τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ κτλ. καὶ ἂν ἔτι αἱ ἐορταὶ αὗται συνέπιπτον ἐν ἡμέραις καθημεριναῖς, τελεῖται ἐν τοῖς ὀρθόδοξοις ναοῖς λειτουργία τις, ἵνα ἐξ ἐνὸς καταστῆ δυνατόν εἰς τὸν ὀρθόδοξον πληθυσμὸν νὰ ἀπασχοληθῆ κατὰ τὴν ἀκούσιον αὐτοῦ ἀργίαν μετὰ πνευματικῆς ὠφελείας, καὶ ἐξ ἄλλου προφυλαχθῆ ὁ πληθυσμὸς οὗτος ἐκ τοῦ δολέματος τῆς ἐπισκέψεως τῆς λουθηρανικῆς λειτουργίας. Μετὰ δὲ τὴν πολιτικὴν μεταβολὴν τοῦ 1917, συνεπεία ἐπιμόνων παρακλήσεων τῶν ὀρθόδοξων Φιλανδῶν, ἡ τέως 'Αγιοτάτη Σύνοδος ἠναγκάσθη νὰ ἐπιτρέψῃ ταῖς Φιλανδικαῖς ὀρθόδοξοις ἐνορίαις ὅπως ἐορτάζωσι τὰς ὀρθόδοξους ἐορτάς κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον. 'Ἐν τοιαύτῃ δὲ ἡ παρομοία θέσις δύνανται νὰ εὐρεθῶσιν οἱ ὀρθόδοξοι καὶ ἐν ἄλλοις μέρεσιν, ὅπου νῦν σχηματίζονται νέα χωριστὰ κράτη, π.χ. ἐν Πολωνίᾳ, Λιθουανίᾳ, Λιθβίᾳ, ἐν γένει ἐκεῖ, ὅπου οἱ ὀρθόδοξοι θὰ μειοψηφῶσιν. 'Αλλὰ καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν κεντρικὴν Ρωσίαν καὶ ἄλλα καθαρῶς ὀρθόδοξα μέρη οὐδεὶς δύναται νὰ ἐγγυηθῆ ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ὁ νόμος ἐναυθῆ θὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ὀρθόδ. ἐκκλησ. τάξιν καὶ ὅτι δὲν θὰ ἔλθῃ καιρὸς, ὅτε ἡ ἀρπάσασα τὴν ἐξουσίαν ἐν Ρωσίᾳ τάξις θὰ θεωρηθῆ ἀναγκαῖον, ἀκριβῶς ἕνεκα τοῦ πολέμου πρὸς τὴν πίστιν τῆς πλειονότητος τῶν κατοίκων καὶ ἐπὶ σκοπῷ περιορισμοῦ τῆς ἐπιρροῆς τῆς 'Ορθόδοξου 'Εκκλησίας ἐπὶ τοῦ λαοῦ, νὰ διοργανώσῃ σκοπίμως πᾶσαν τὴν πολιτικὴν ζωὴν ἐν ἀμέσῳ ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν. 'Υπὸ τῶν σκέψεων τούτων ἀγομένη καὶ ἡ ἡμετέρα Παρθωσικὴ Σύνοδος, ἀπεφάσις νὰ ἐξετάσῃ ἐκ νέου τὸ ζήτημα τοῦ δυνατοῦ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν πράξιν.

Τῇ 30 'Ιανουαρίου 1918, ἐπαύριον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ εἰρημένου ἀνωτέρω Κυβερνητικοῦ Διατάγματος περὶ τοῦ νέου ἡμερολογίου, ἡ Τοπικὴ Σύνοδος ἐξήτειγεν ἀπόφασιν ὅπως κατὰ τὸ 1918 μείνη

ἐν ἰσχύϊ τὸ παλαιόν, 'Ιουλιανὸν ἡμερολόγιον, ἡ ὑπὸ πᾶσαν δὲ ἐποψιν ἐξετάσις τοῦ ζητήματος τοῦ δυνατοῦ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου ἀνατεθῆ εἰς ἰδιαιτέραν 'Επιτροπὴν, ἀπαρτιθεῖσαν ἐκ γνωστῶν παρ' ἡμῖν θεολόγων καὶ ἄλλων εἰδημόνων τοῦ ζητήματος. Μετὰ προσοχῆς δὲ καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν ἐξετάσασα τὸ πρᾶγμα ἡ 'Επιτροπὴ, εὗρεν ὅτι βάσεις οἰκιδήτινες θεωρητικαὶ καὶ πρὸς προτίμησιν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου ἀντὶ τοῦ 'Ιουλιανοῦ δὲν ὑπάρχουσι. Τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον ἀστρονομικῶς, καὶ τοι ἀκριβέστερον τοῦ 'Ιουλιανοῦ, δὲν ἔχει ἀπόλυτον ἀκρίβειαν, καὶ συνεπῶς καὶ αὐτὸ καθιστᾷ ἐπιθυμητὸν ἄλλο ἀκριβέστερον ἡμερολόγιον, ἄλλην πληρεστέραν ἡμερολογιακὴν μεταρροθμίαν. 'Ὅθεν παρίσταται σκοπιμώτερον νὰ ἀναμείνωμεν ἕως ὅτου διασαφηνισθῆ τὸ ζήτημα περὶ τῆς νέας ταύτης καὶ τελειωτικῆς μεταρροθμίσεως τοῦ ἡμερολογίου ἢ νὰ διασαλεύσωμεν τὴν ἀπ' αἰῶνων καθιερωθεῖσαν ἐκκλησ. τάξιν χάριν μεταρροθμίσεως ἀτελοῦς καὶ ἴσως καὶ ὀλιγοχρονοῦ. 'Ἡ σκέψις περὶ τοῦ δυνατοῦ ἢ ἐπιθυμητοῦ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου διὰ τοῦ νέου οὕτω γεννᾶται οὐχὶ ἐκ λόγων τυχόν θεωρητικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν, ἀλλ' ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν πρακτικῶν καὶ βιοτικῶν δυσχερειῶν, αἱ διέρχεται νῦν ἡ Ρωσικὴ 'Εκκλησία, τηροῦσα τὸ παλαιὸν αὐτῆς ἡμερολόγιον ὑπὸ τὰς οὐσιωδῶς μεταβληθείσας συνθήκας πάσης τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς λαϊκῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῶν κινδύνων, (οἷος λ. χ. ἡ βαθμιαία ἀπομάκρυνσις τῶν λαϊκῶν μαζῶν ἀπὸ τῆς ἐπιρροῆς τῆς 'Εκκλησίας), οἷτινες ἀπορρέουσιν ἐκ τῶν δυσχερειῶν τούτων. 'Αλλ' ὅσον δῆποτε μεγάλα καὶ ἂν εἴνε αἱ δυσχερεῖαι αὗται καὶ οἱ κίνδυνοι, τὸ ζήτημα τῆς μεταβολῆς τοῦ ἡμερολογίου εἶναι τόσον σπουδαῖον καὶ ἔχει τοιαύτην πανεκκλησιαστικὴν σημασίαν, ὥστε ἡ Ρωσικὴ 'Εκκλησία, κατὰ τὴν γνώμην τῆς 'Επιτροπῆς, δὲν θάφει νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο δι' ἑαυτὴν χωρὶς νὰ ζητήσῃ προηγουμένως τὴν γνώμην καὶ τὴν συμβουλὴν πασῶν τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν αὐτῆς 'Αγίων τοῦ Θεοῦ 'Ορθόδοξων Ἀυτοκεφάλων 'Εκκλησιῶν μετὰ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Μητροῦς 'Εκκλησίας ἐπὶ κεφαλῆς. Διὸ ἡ 'Επιτροπὴ προέτεινε τῇ Συνόδῳ 1) ὅπως ἀναθέσῃ τῇ Μετριότητι ἡμῶν ἵνα παρακαλέσῃ τὴν 'Υμ. Σεβασμίαν καὶ Περιπόθητον 'Αγιότητα ὅπως ἀποταθῆ πρὸς τοὺς προσηταμένους πασῶν τῶν Ἀυτοκεφάλων 'Ορθ. 'Εκκλησιῶν καὶ ζητήσῃ τὴν γνώμην αὐτῶν περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου διὰ τοῦ νέου ἐν τῇ ἐκκλησ. πράξει, καὶ 2) ὅπως μέχρι τῆς λήψεως ἀπαντήσεων

εις τὰ ἐρωτήματα ταῦτα, ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία φυλάττει τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον.

Διὰ τὸ βραχὺ τοῦ χρόνου καὶ ἕνεκα πληθῆος ἄλλων σπουδαίων καὶ ἐπειγόντων ζητημάτων ἀναμενόντων τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνόδου, ἡ ἕκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἐξητάσθη ὑπὸ τῆς Συνόδου ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, ἀλλὰ παρεπέμφθη μεταξὺ ἄλλων εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησι. Διοικήσεως. Καὶ ἡ Μετριότης ἡμῶν, ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἀγ. καὶ Ἱ. ἡμῶν Συνόδου, ἐξετάσασα τὴν εἰρημένην ἕκθεσιν, ἀποδέχεται μετὰ τασούτω μείζονος προθυμίας τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Συνεδικτὴν ἐντολήν, ὅσῳ ἡμεῖς, πρὸς μεγάλην ἡμῶν λύπην, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ὑποθέτωμεν ὅτι αἱ συμφοραὶ, αἵτινες νῦν χειμάζουσι τὸ σκάφος τῆς Ρωσ. Ἐκκλησίας, δύνανται νὰ ἐπαναληφθῶσι καὶ ἐν ἄλλαις ὀρθ. χώραις καὶ νὰ διασαλευσῶσι καὶ ἐκεῖ ριζηδὸν τὴν ἔκκλησ. εἰρήνην καὶ νὰ θέσωσιν ἀντιμέτωπον τὴν Ἐκκλησίαν πρὸς τὰς αὐτὰς βιοτικὰς δυσχερείας, ὅπως ἐν Ρωσίᾳ. Ὅπως καὶ ἂν θεωρηθῇ ἡ σχετικὴ ἀξία τοῦ Ἰουλ. καὶ τοῦ Γρηγορ. ἡμερολογίου καὶ ὁσονδῆποτε ἐπιθυμητὴ καὶ ἂν εἴνε ἡ τήρησις τοῦ ὑπὸ τῶν πατέρων παραδοθέντος Ἰουλ. ἡμερολογίου, αἱ καταστρεπτικαὶ μεταβολαί, αἵτινες συντελοῦνται νῦν ἐν τῷ βίῳ τῶν κρατῶν καὶ τῶν ἐθνῶν, δύνανται ἀναγκαστικῶς νὰ κάμωσι τὴν ἔκκλησ. δοχὴν νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου εἰς τὴν Ἐκκλησ. πρᾶξιν. Διὸ καὶ παρκαλοῦμεν τὴν Ὑμ. περιπόθητον ἡμῖν Ἀγιότητα ὅπως ὀρέξῃται ἡμῖν τὴν κεχαριτωμένην Αὐτῆς δεξιάν καὶ ὡς Κορυφαῖος τοῦ χοροῦ πασῶν τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὁμοίως τῷ προκατόχῳ Αὐτῆς, ἀποταθῇ πρὸς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν δι' ἰδίας Πατριαρ. ἐπιστολῆς καὶ προτείνῃ αὐτοῖς ὅπως ἐπιμελῶς ἐξετάσωσι τὸ ζήτημα τῆς ἀλλαγῆς τοῦ παλαιοῦ ἡμερολ. διὰ τοῦ νέου καὶ δώσωσι τὴν γνώμην καὶ τὴν ἀδελφικὴν αὐτῶν συμβουλὴν περὶ τοῦ πῶς πρέπει ἐκάστη ὀρθόδοξος τοπικὴ Ἐκκλησία νὰ πολιτευθῇ ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἐνλίστε ἀπροσοδικῆτος συναρμολογουμένων βιοτικῶν συνθηκῶν, καὶ ἂν εἴνε δυνατὰ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην ἀποκλίσεις τινὲς ἀπὸ τοῦ παλαιούθεν παραδεκτοῦ ἔκκλησ. ἡμερολογίου καὶ τίνες ἀριβῶς, ἢ μήπως οὐδεμία τοιαύτη ἐπιτρέπεται.

Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο εἴνε δυνατὸν νὰ ὑποθεθῶσι τέσσαρες διάφοροι ἀπαντήσεις.

1) Ἡ Ὁρθόδ. Ἀνατολ. Ἐκκλησία κρατεῖ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ Ἰουλιανὸν αὐτῆς ἡμερολόγιον, ἐπιτρέπουσα ἕως μόνον τὴν μεταφορὰν τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ

νέου ἔτους, ὅπου θὰ θεωρηθῇ τοῦτο ἀναγκαῖον, ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. μάρτυρος Βονιφατίου (19 Δεκ. π. ἡμ.) ἕξ ἡμέρας πρὸ τῆς ἑορτῆς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ἡ ἀπάντησις αὕτη εἴνε ἢ μᾶλλον δεξιόχρως θεωρητικῶς καὶ ἢ μᾶλλον δεκτὴ ὑπ' ἐποψὴν παντός τοῦ παρεληλυθότος βίου καὶ τῆς πράξεως τῆς ἡμετέρας Ἀγ. Ὁρθόδ. Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ πρακτικῶς εἴνε ἐφαρμόσιμος εὐκόλως μόνον ἐκεῖ καὶ μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς, ὅπου καὶ ἐφ' ὅσον αἱ διοικοῦσαι τάξεις θεωροῦσιν ἀναγκαῖον νὰ λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν γνώμην τοῦ ὀρθοδ. πληθυσμοῦ. Ὅπου ὅμως ὁ κοινωνικὸς βίος διοργανεῖται ὅλως ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τῆς Ἐκκλησ. διατάξεως, ἕως δὲ καὶ ἀπὸ σκοποῦ ἀντιθέτως πρὸς αὐτήν, ἐκεῖ διὰ τῆς τοιαύτης ἀπαντήσεως μένουσιν ὅλως ἄλυτοι καὶ δὲν αἴρονται πᾶσαι οἱ δυσκολίαι ἐκεῖνα καὶ οἱ κίνδυνοι, ἐξ ὧν, ὡς ἀνωτέρω εἶδομεν, προσκλήθη καὶ ἡ προβολὴ τοῦ περὶ τοῦ νέου ἡμερολογίου ζητήματος.

2) Ἡ δευτέρη ἀπάντησις εἴνε ἀντίθετος τῇ πρώτῃ. Ἡ Ἀγία Ὁρθόδ. Ἀνατολ. Ἐκκλησία δηλ. δέχεται πλήρως τὸ νέον ἡμερολόγιον. Ὡς καταλληλότερα ἡμέρα πρὸς ἕναρξιν τῆς χρονολογίας κατὰ τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο ὑποδεικνύεται διὰ τὸ ἔτος 1919 ἢ 3 Ἰουλίου, μετρουμένη ὡς 16. Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων τῶν ἐορταζομένων κατὰ τὰς παραλειπομένας 3-15 Ἰουλίου ἡμέρας τελοῦνται συνφθὰ τῇ ὑποδείξει τοῦ τυπικοῦ περὶ τῶν ἁγίων, ὧν αἱ μνημαὶ συμπίστουσι κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος τῶν Παθῶν καὶ τῆς Διακαινησίμου. Αἱ σημαίνουσαι δὲ ἑορταὶ (ἢ χ. αἱ τῶν ναῶν κ.λ.) τελοῦνται ἐν αἷς ἡμέραις αὗται θὰ ἔλθωσι κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, τῆς ἀκολουθίας ἧτις ὀρίζεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὑπὸ τοῦ νέου ἡμερολογίου εἴτε ψαλλομένης ὁμοῦ εἴτε μετατιθεμένης εἰς ἄλλην ἡμέραν. Ἡ σύμφορος καὶ ἡ ἀσύμφορος ὄψις τῆς ἀπαντήσεως ταύτης εἴνε πρόδηλοι ἐκ τῆς ἀντιθέσεως πρὸς τὴν πρώτην. Πλήν τούτου, ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ νέου ἡμερολογίου εἰς τὴν ὀρθόδ. πρᾶξιν δύναται νὰ παράσχη βράσιν, εἰ καὶ οὐχὶ ἀδυνατῶν ἐκείνη, πρὸς κατηγορίαν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἐπὶ παραβάσει τῆς διατάξεως τῆς Ἀγίας Ἀ. Οἴκουμ. Συνόδου περὶ τοῦ χρόνου τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα, τοιαῦται δὲ κατηγορίαι, διαδιδόμεναι ἐν τῷ λαῷ, εἴνε ἱκαναὶ νὰ δημιουργήσωσι μεγάλην ταραχὴν τῶν πνευμάτων μεταξὺ ἀνθρώπων ζηλωτῶν, ἀλλ' ὀλίγην ἐχόντων γνώσιν τῶν ζητημάτων τῆς πίστεως καὶ παιδαρχίας.

3) Ἡ τρίτη ἀπάντησις τείνει νὰ συμβιβάσῃ τὰς δύο προηγουμένας λύσεις τοῦ ζητήματος. Κατ' αὐτὴν

ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα καὶ αἱ μετ' αὐτῆς ἠνωμέναι κινήται ἑορταὶ (τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου) τελοῦνται κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, τὸ Ἰουλ., αἱ δὲ ἀνέληται ἑορταὶ καὶ μνημια τῶν ἁγίων (τῶν Μηναιῶν) μεταφέρονται εἰς τὸ νέον ἡμερολόγιον. Ἡ τοιαύτη λύσις κατὰ τὸ φαινόμενον αἰσθεῖται καὶ τὴν ἀφορισμὴν τῆς κατηγορίας κατὰ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἐπὶ περὶ βλάβει τῆς διατάξεως τῆς Ἀ. Οἰκουμ. Συνόδου, διότι τὸ ὁρθόδοξον πεσυχάλιον μένει ἀκατασάλευτον, τὸ "Ἄγιον Πάσχα καὶ αἱ λοιπαὶ κινήται ἑορταὶ θὰ ἐκινῶνται εἰς ἐκείνας ἀκαταβῆδες τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς θὰ συμπέσωσι κατὰ τὸ Ἰουλ. ἡμερολόγιον. Μεταβάλλεται μόνον ἡ ἀγνικὴ θέσις τῶν κινήτων ἑορτῶν κατὰ τὸν ἀκινήτων. Αἱ τελευταῖαι αὗται μετακινῶνται 13 ἡμέρας ἑνωτέρω. π. χ. κατὰ τὸ 1919 τὸ "Ἄγ. Πάσχα θὰ ἑορτάζετο κατὰ τὴν αὐτὴν Κυριακὴν 7 Ἀπρ. τοῦ παλαιοῦ ἡμερολ., ἀλλὰ κατὰ τὸ νέον ἡμερολ. αὕτη θὰ ἦτο 20 Ἀπρ. καὶ ἡ μνήμη τοῦ "Ἄγ. Μεγαλομάρτυρος Γεωργ. θὰ ἔπιπτε τὴν ἐβδομάδα τοῦ Πάσχα. ὁ δὲ Εὐαγγελισμὸς ἀπὸ τῆς Δευτέρας τῆς ἑκτῆς ἐβδομάδος τῆς Ἄγ. Τεσσαρακοστῆς, ὡς εἶδει κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολ., θὰ ἤρχετο τὴν Τρίτην τῆς τετάρτης ἐβδομάδος κ. κ. ἔ. Αἴρονται διὰ τῆς λύσεως ταύτης καὶ πᾶσαι αἱ δυσκολίαι εἴτινες κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολ. συνδέονται διὰ τὸν ὁρθόδ. πληθυσμὸν κατὰ τῆς τηρήσεως τῶν ἀκινήτων ἑορτῶν· αἱ δυσκολίαι δὲ αἱ συνδεόμεναι πρὸς τὰς κινήτας ἑορτὰς δὲν παρουσιάζονται τοιαύτην ὀξύτητα, διότι τὸ "Ἄγ. Πάσχα καὶ ἡ Πεντηκοστὴ πίπτουσιν ἐν ἡμέραις Κυριακαῖς. Ἀλλὰ σπουδαία δυσχέρεια τοιαύτης συγχρόνου ἐφαρμογῆς ἐμφυτέρων τῶν ἡμερολογίων ἐν τῇ ἐκκλῆσ. πράξει ἀναφαίνεται κατὰ τὰ ὄψιμα Πάσχα τὰ ἀπὸ τῆς 20 25 Ἀπριλ. τοῦ παλαιοῦ ἡμερολ. ἦτοι τῆς 3 8 Μαΐου τοῦ νέου, ὁπότε ἡ Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πάντων μικροῦ δεῖν συμπέσκει μετὰ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἄγ. Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἢ μάλιστα καὶ ὑπερβαίνει αὐτήν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι εἰς τοιαύτας ἀπαντίας καὶ ἀπολεστικὰς περιπτώσεις ἐκπερέσει ἴσως ἡ μεταφορὰ τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέρας τινὰς βραδύτερον, ὡς τοῦτο ἐπιτρέπεται π. χ. διὰ τὸν Εὐαγγελισμὸν (κατὰ τὸ τυπικὸν τῆς Κων. λεω) ἢ διὰ τὴν Ὑψαπαντήν τοῦ Κυρίου (κατὰ τὸ Ρωσικὸν τυπικόν).

4) Τέλος, τέταρτον, εἶνε δυνατὴ καὶ τοιαύτη ἀπάντησις. Ἀναγνωρίζομένης κατ' οὐσίαν μάλλον ὁρθῆς τῆς πρώτης ἀπαντήσεως καὶ διὰ τοῦτο ἀπιθυμητῆς πανταχού τῆς τηρήσεως τοῦ Ἰουλ. ἡμερολογίου, νὰ δοθῇ ἐλευθερία εἰς ἑκάστην αὐτοκέφαλον τοπικὴν

ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὅπως, εἰάν θεωρήσῃ ἀναγκαστὴν, ἐκλέξῃ δι' ἑαυτὴν τὴν δευτέραν ἢ τὴν τρίτην ἐκ τῶν εἰρημένων ἀνωτέρων λύσεων, χωρὶς αὕτη ἢ ἐκείνη ἢ λύσις νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀφορισμὸς πρὸς οὐδὲν τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, ἀρκεῖ νὰ ἐπισηθῆται ἀκατασάλευτος ἡ ἡμετέρα" κοινὴ ἐπίσις", δι' ἣς ἔῃ καὶ κινεῖται ἡ Ἄγ. Ὀρθόδοξος ἡμῶν καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. Οἱ προτεινόμενοι τοιαύτην ἀπάντησιν ἀναφέρονται τὸ παράδειγμα τοῦ Ἄγ. Πολυκάρπου Σιύρ ης καὶ τοῦ Πάπα Ἀνακλήτου, καθὼς καὶ τὸν γενικὸν κανόντα τῶν διακλήσιαστικῶν σχέσεων "ἐν πᾶσιν ἀγάτη.", ("Ἄγιος Βικέντιος)

Προτεινόμεναι πάντα τὰ ἐκτεθέντα τῇ ἀποστολικῇ ἀγάτη καὶ τῇ θαρραλίᾳ στροφῆς τῆς Ὑμ. σεβασμίας Ἀγιότητος καὶ ἀγαθῶντες διὰ μέσου αὐτῆς ἀδελφικὴν ἀπάντησιν πασῶν τῶν ἀπανταχού Ὀρθόδοξων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, δεξάμεθα δλοψύχως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοῦ ὅπως ἐπιτόξῃ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ ἐν τῇ ὁρθοδοξίᾳ καὶ τῇ ὁμονοίᾳ. τὴν δὲ Ὑμετ. περικόθητον Ἀγιότητα καὶ τὴν Ἄγ. καὶ Ἱ. αὐτῆς Σύνοδον διαφυλάξῃ ἐν ἀτσιμαί ὑγείᾳ καὶ εἰρήνῃ καὶ ἐξαιτούμενοι τὰς σύμβουλάνας εὐχὰς αὐτῆς ὑπὲρ τῆς ἡμῶν Μετατότητος καὶ τοῦ πιστοτυμένου ἡμῶν ποιμνίου τοῦ Χριστοῦ, ἀσπαζόμεθα καὶ εὐθὺς ἀδελφικῶς ἐν Χριστῷ τὴν περιτόθητον ἡμῶν Ἀγιότητα αὐτῆς καὶ διατελούμεν

Τῆς Ὑμετέρας περικόθητου καὶ σεβασμιωτάτης Ἀγιότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ συλλειτουργός ὅλος ἀφωσιωμένος.

(ὕπ.) † ΓΥΧΩΝ, Πατριάρχης Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας.
Ἐν Μόσχᾳ, 21 Ἰανουαρίου 1925.

Ἄριθμ. 461.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ἈΓ. ΟΡΘΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ Μ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ

Ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἀθῶν τῇ 12 Ἰουνίου 1925.

Μακαριώτατε Δέσποτα.

Παρατηρεῖται ἀπὸ μικροῦ χρόνου μεγαλειότερα καὶ τάσις τῶν ἐνταῦθα μοναχῶν πρὸς ευχαιότερον ἐξοδὸν ἐκ τοῦ Ἀγ. Ὄρους καὶ διαρκεστέραν διεμονὴν αὐτῶν μικρῶν αὐτοῦ, κατὰ τὴν ὅποιαν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν διατηροῦσι τὴν ἀρέσκουσαν σεμνότητα καὶ τὴν ἀρμόζουσαν εὐσημωσύνην ἐν ταῖς ὑγείαις καὶ συλλειτουργαῖς αὐτῶν, τούτων τῶν ἐκτρέκονται τῆς ὁδοῦ τῆς εὐθείας καὶ δίδουσι ἀφορισμὸς νὰ ἐξεγείρωται οἱ κήρυκοι κατ' αὐτῶν καὶ νὰ ἐξευαλιζῆται τὸ μοναχικὸν σχῆμα. Διότι παρεπισησμένοι τὰ ὑπὸ τῶν μοναχικῶν Κανόνων πρὸς ζωογενεῖαν ἐπαγγελματα αὐτῶν ἐπεδεδόθησαν εἰς ἄλλα ἐπιπερθέτερα καὶ

ἀπαιτοῦντα μακροχρονιωτέρας ἀσχολίας καὶ ἀγροῦς πρὸς ἐκποίησην αὐτῶν πολυανθρωποτέρας. Ἐπεδίδθησαν εἰς παντὸς εἶδους ἔμπορείας, αἱ ὁποῖαι γίνονται εἰς αὐτοὺς πρόξενον πλεονεξίας καὶ ἐκ ταύτης ἀκουακρόνσεις ἐκ τοῦ μοναχικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ, σκανδαλίζοντες τὸ θεσηκευτικὸν πῖσθημα καὶ τὴν συνείδησιν τῶν χριστιανῶν.

Διὰ ταῦτα, Μακροτότατε Δέσποτα, ἡ καθ' ἡμᾶς I. Κοινότης ἀπεφάσισε καὶ νῦν, ὡς καὶ πολλάκις κατὰ τὸν παρελθόντα χρόνον, καὶ παρκαλεῖ υἱῶν τὴν Ὑμετέραν Προσκυνητὴν ἡμῶν Μακροτότητα, πρὸς τὴν ὅσον οἶόν τε δυνατὴν ἄρσιν τῶν αἰτίων τοῦ σκανδαλισμοῦ τῶν συνειδήσεων τῶν χριστιανῶν καὶ τῆς ἀναστολῆς τῆς καταπτώσεως τῆς μοναχικῆς ἀξιοπροσετίας καὶ ἐν γένει τοῦ κλήρου νὰ ἀγαθυνθῇ καὶ νὰ διατάσῃ τὴν ἄμεινον ἀπέλασιν ἐκ τῆς θεοσώστου Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐτῆς διὰ τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Κυβερνητικῶν ὀργάνων παντὸς Ἀγιορείτου μοναχοῦ, διατριβόντος ἐν αὐτῇ, ἐὰν δὲν εἶναι οὕτως ἐφωδιασμένος διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς I. Μονῆς του, μόνον ἐὰν εἶναι μοναστηριακὸς μοναχός, ὀρίζοντος ἀκριβῶς τὸν χρόνον καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπουσίας του ἐκ τῆς μονῆς του διὰ πιστοποιητικοῦ δὲ τῆς Μονῆς του, προσεπικακυρωμένου διὰ τῆς σφραγίδος τῆς I. Κοινότητος καὶ τῶν ὑπογραφῶν τῶν Ἐπιστατῶν, ἐὰν εἶναι ἐκ τῶν μοναχῶν τῶν ἐξερημάτων τῆς Μονῆς του καὶ ὀρίζοντος ὡσαύτως καὶ τοῦ πιστοποιητικοῦ τούτου τὸν χρόνον καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπουσίας του ἐντεῦθεν.

Εὐελπιζόμενοι ὅτι ἡ παράκλησις ἡμῶν αὕτη θὰ εἰσακουσθῇ ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς ἡμῶν Μακαριότητος, ἐξαιτούμενοι δὲ υἱτικῶς τῆς θεοσεπιθεῖς εὐχῆς καὶ εὐλογίας Αὐτῆς καὶ κατασπαζόμενοι εὐλαβῶς τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιάν

διαιτελοῦμεν

ἀφωσιωμένως ἐν Ππ τῆς κτ

Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ Κοινῇ Συνάξει ἀντιπροσωποὶ καὶ προϊστάμενοι τῶν εἰκοσίων Ἱερῶν καὶ Εὐρυγῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἀθῶν

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Οἱ ἀνθρώποι φόβοι.

Κυριακὴ Θ' Ματθ.—9 Ἀγούστου.

Οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα ἐπαράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστίν, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν» (Ματθ. 14,26).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Θάλασσα πολυτάραχος εἶναι ὁ παρῶν βίος. Ἐν μέσῳ αὐτῆς ριπτόμενος ἕκαστος ὡς εἰς ἀσθεῖς καὶ οὐρανοῦμενον σκάφος, εἶναι ἠναγκασμένος νὰ διαπλευσῇ αὐτήν, καλαίων νύκτα καὶ ἡμέραν μὲ τὰς τρικυμίας τῆς ζωῆς.—Ποσάκις

ναυαγοὶ ἡμεῖς τοῦ κλύδωνος τῆς ζωῆς, ὑπὸ φόβου καὶ κόμου μαστιζόμενοι ζητοῦμεν χεῖρα βοθηταίς; ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.—Α' Πόθεν εἰ ἡμέτεροι φόβοι. Β' Πῶς νὰ μὴ φοβώμεθα.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Πόθεν οἱ ἡμέτεροι φόβοι.

1.—Ἐκ τῆς πολλῆς προσηλώσεως εἰς τὰ ἐγκόσμια: φθάνομε νὰ περιορισώμεν τὰ πάντα εἰς τὴν ζωὴν ταύτην. Διὰ τοῦτο ἀρκεῖ κλονισμός τις τὰ ἐμβρίλη ἡμᾶς εἰς παραγῆν καὶ φόβον περὶ τῆς ζωῆς, τῆς θέσεως, καὶ τοῦ μέλλοντος ἡμῶν. Συνταυτίζομεν τὴν ψυχικὴν ἡμῶν εὐεξίαν μὲ ἀσταθῆ ὄλωσ γυμνασία ἀγαθῆ...

2.—Ἐκ τῆς ἀγνοίας τῆς πραγματικότητος: Μήπως εἶναι δυνατόν πάντοτε νὰ ἔχωμεν γαλήνην; Πρὸς τὴν λοιπὸν φόβου ἀπελπιστικῆ ἐν κερῶν τρικυμίας; Ἀησιμονοῦμεν τὴν πραγματικότητα καὶ τοῦτο στοιχίζει εἰς ἡμᾶς πολλάκις φόβους δαιμονιώδεις...

3.—Ἐκ τῆς ἀυταπάτης: ὡς οἱ κλητικὰ βλέποντες τὸν Σωτῆρα ἐξέλαβον αὐτὸν ὡς φάντασμα καὶ ἐφοβήθησαν, οὕτω πολλάκις ταρασσόμεθα διὰ πράγματα μηδαμινά, ἀνάξια προσσχῆς κατ' οὐσίαν, ἢ διὰ θλίψεις καὶ ἐναντιότητας, αἱ ὁποῖαι, πολλάκις, μᾶλλον θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκληφθῶνιν ὡς ἀφετηρία σωτηριώδεις.

4.—Ἐκ τῆς ὀλιγοπιστίας ἡμῶν: Ἡ ἐπιτίμησις τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τὸν Πέτρον εἶναι κατακύρωσις τῆς ἀληθείας ταύτης. Πῶς φηντάζεσαι τὸν ἑαυτὸν σου ἀκυβέρνητον;

Ἴδου διατὶ πολλάκις γινόμεθα παίγνια τῶν κυμάτων ἀλλεπαλλήλων συμφορῶν, ἰδού διατὶ δερόμεθα ὑπὸ ἀνέμων παντοίων πειρασμῶν, ταρασσεται ἡ καρδίη ἡμῶν, ἀπὸ τοῦτο ναυαγοῦμεν...

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Πῶς νὰ μὴ φοβώμεθα.

1.—Ἐπιμῶντες ὡς δεῖ τὴν πραγματικότητα: ἂν διεκρίνομεν τὰ ὄντα ἀπὸ τὰ φαινόμενα καὶ δὲν παρελάωμεν ἡμᾶς τὰ τελευτήρια ταῦτα, οὐδέποτε θὰ ἀπεβάλλομεν τὴν ψυχικὴν ἡρεμίαν καὶ ὁ φόβος δὲν θὰ ἀνεβάλλομεν τὴν ψυχικὴν ἡρεμίαν καὶ ὁ φόβος δὲν θὰ ἐκυρίευσεν ἡμᾶς. Ἡ γὰρ τῆς πραγματικότητος προφυλάττει ἡμᾶς ἀπὸ ἐκπλήξεως καὶ τρόμου ἀπροσοκλήτους.

2.—Ἐνθυμούμενοι τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Χριστοῦ: «Θαρσείτε, ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε». (Ματθ. 14 21).

3.—Ὑπολογίζοντες εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ: ὁ Ἰησοῦς ἀγαπᾷ ἡμᾶς καὶ συμπαθεῖ βλέπων ἡμᾶς; κινδυνεύοντας εἰς τὰ πέλανθ τοῦ βίου τούτου...

4.—Φοβούμενοι τὸν Θεόν: εἰπέ τις τῶν ἀρχόντων ἀφοβία μεγάλη τὸ φοβεῖσθαι τοὺς νόμους. Ἄν ὑπάρχει φόβος Θεοῦ, εὐλάβεια πρὸς αὐτὸν καὶ παύσαται εἰς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἂν ζῶμεν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Θεὸς βλέπει πάντοτε ἡμᾶς, οἱ φόβοι ἐταλύνονται ὡς τὰ νέφη, καὶ ἂν ἀκόμη δὲ μαίνεται περὶ ἡμᾶς παθῶν θάλασσα καὶ ἀνεμοὶ πειρασμῶν, ἡ γαλήνη πληροῖ τὴν καρδίαν καὶ τὴν συνείδησιν ἡμῶν.

5.—Διὰ τῆς ἀγάπης: τὸ δρασιμώμεσο μέσον «ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον». (Α' Ἰωάν. 4,18).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Μὴ φοβεῖσθε, λέγει καὶ εἰς ἡμᾶς;

ἀπαιτοῦντα μακροχρονιώτερως ἀσχολίας καὶ ἀγῆρας πρὸς ἐκποίησιν αὐτῶν πολυανθρωποτέρας. Ἐπεδίδθησαν εἰς παντὸς εἶδους ἔμπορείας, αἱ ὁποῖαι γίνονται εἰς αὐτοὺς πρόξενον πλεονεξίας καὶ ἐκ ταύτης ἀπομακρύνονται ἐκ τοῦ μοναχικοῦ αὐτῶν προορισμοῦ, σκανδαλίζοντες τὸ θεοσεβτικὸν πῖσθημα καὶ τὴν συνείδησιν τῶν Χριστιανῶν.

Διὰ ταῦτα, Μακαριώτατε Δέσποτα, ἡ καθ' ἡμᾶς I. Κοινότης ἀπεφάσκει καὶ νῦν, ὡς καὶ πολλάκις κατὰ τὸν παρελθόντα χρόνον, καὶ παρακαλεῖ υἱῶν τὴν Ὑμετέραν Προσκυνητὴν ἡμῶν Μακαριότητα, πρὸς τὴν ὅσον οἷόν τε δυνατὴν ἄρτιν τῶν αἰτίων τοῦ σκανδαλισμοῦ τῶν συνειδήσεων τῶν Χριστιανῶν καὶ τῆς ἀναστολῆς τῆς καταπτώσεως τῆς μοναχικῆς ἀξιωματικίας καὶ ἐν γένει τοῦ κλήρου νὰ ἀγαθυνθῇ καὶ νὰ διατάσῃ τὴν ἄμεινον ἀπέλασιν ἐκ τῆς θεοσωστικῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς Αὐτῆς διὰ τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Κυβερνητικῶν ὀργάνων παντὸς Ἁγιορείτου μοναχοῦ, διατρέβοντος ἐν αὐτῇ, ἐὰν δὲν εἶναι οὕτως ἐφοδιασμένος διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς I. Μονῆς του, μόνον ἐὰν εἶναι μοναστηριακὸς μοναχός, ὀρίζοντος ἀκριβῶς τὸν χρόνον καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπουσίας του ἐκ τῆς μονῆς του διὰ πιστοποιητικοῦ δὲ τῆς Μονῆς του, προσεπικεκυρωμένου διὰ τῆς σφραγίδος τῆς I. Κοινότητος καὶ τῶν ὑπογραφῶν τῶν Ἐπιστατῶν, ἐὰν εἶναι ἐκ τῶν μοναχῶν τῶν ἔξερημάτων τῆς Μονῆς του καὶ ὀρίζοντος ὡσαύτως καὶ τοῦ πιστοποιητικοῦ τούτου τὸν χρόνον καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπουσίας του ἐντεῦθεν.

Εὐελπιζόμενοι ὅτι ἡ παράκλησις ἡμῶν αὕτη θὰ εἰσακουσθῇ ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς ἡμῶν Μακαριότητος, ἐξαιτούμενοι δὲ υἱτικῶς τὴν θεοπειθεῖς εὐχὰς καὶ εὐλογίας Αὐτῆς καὶ κατασπαζόμενοι εὐλαβῶς τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιάν

διητελοῦμεν

ἀφωσιωμένοι ἐν Παι τέλει

Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ Κοινῇ Συνάξει ἀντιπροσωποὶ καὶ προεστειμένοι τῶν εἰκοσίων Ἱερῶν καὶ Εὐργῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἀθῶ

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Οἱ ἀνθρώπινοι φόβοι.

Κεφαλὴ Ὁ Ματθ.—9 Ἀγούστου.

«Οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστίν, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἐκράξαν» (Ματθ. 14, 26).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Θάλασσα πολυτάραχος εἶναι ὁ πρῶτος βίος. Ἐν μέσῳ αὐτῆς ριπτόμενος ἕκαστος ὡς εἰς ἀσθενὴς καὶ πεσασθόμενον σκάφος, εἶναι ἠναγκασμένος νὰ διαπλευσῇ αὐτήν, πελαγῶν νύκτα καὶ ἡμέραν μὲ τὰς τρικυμίας τῆς ζωῆς.—Ποσάκις

ναυαγοὶ ἡμεῖς τοῦ κλύδωνος τῆς ζωῆς, ὑπὸ φόβου καὶ τοῦμου μαστιζόμενοι ζητοῦμεν χεῖρα βοηθείας; ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.—Α' Πόθον εἰ ἡμέτεροι φοβῶμεν. Β'. Πῶς νὰ μὴ φοβώμεθα.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Πόθον οἱ ἡμέτεροι φόβοι.

1.—Ἐκ τῆς πλῆθους προσηλώσεως εἰς τὰ ἐγκόσμια: φθάνομε νὰ περιορίσωμεν τὰ πάντα εἰς τὴν ζωὴν ταύτην. Διὰ τοῦτο ἀρκεῖ κλωνισμός τις τὰ ἐμβόλη ἡμᾶς εἰς παραχρῆν καὶ φόβον περὶ τῆς ζωῆς, τῆς θέσεως, καὶ τοῦ μέλλοντος ἡμῶν. Συνταυσιζομεν τὴν ψυχικὴν ἡμῶν εὐεξίαν μὲ ἀσταθῆ ὅλως ἐγκόσμια ἀγαθὰ . . .

2.—Ἐκ τῆς ἀγνοίας τῆς πραγματικότητος: Μήπως εἶναι δυνατόν πάντοτε νὰ ἔχωμεν γαλήνην; Πρὸς τι λοιπὸν φόβοι ἀπεισιπικῆ ἐν κερῶν τρικυμίας; Ἀησημονοῦμεν τὴν πραγματικότητα καὶ τοῦτο στοιχίζει εἰς ἡμᾶς πολλάκις φόβους διαιμονιώδεις . . .

3.—Ἐκ τῆς αὐταπάτης: ὡς οἱ μαθηταὶ βλέποντες τὸν Σωτῆρα ἐξέσλασαν αὐτὸν ὡς φάντασμα καὶ ἐφοβήθησαν, οὕτω πολλάκις ταρασσόμεθα διὰ πράγματα μηδαμινά, ἀνάξια προσσχῆς κατ' οὐσίαν, ἢ διὰ θλίψεις καὶ ἐναντιότητας, αἱ ὁποῖαι, πολλάκις, μᾶλλον θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκληφθῶν ὡς ἀφετηρία σωτηριώδεις.

4.—Ἐκ τῆς ὀλιγοπιστίας ἡμῶν: Ἡ ἐπιείμησις τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τὸν Πέτρον εἶναι κατακύρωσις τῆς ἀληθείας ταύτης. Πῶς φηντάξασαι τὸν ἑαυτὸν σου ἀκυβέρνητος;

Ἰδοὺ διατὶ πολλάκις γινόμεθα παίγνια τῶν κυμάτων ἀλλεπαλλήλων συμφορῶν, ἰδοὺ διατὶ δρομέθα ὑπὸ ἀνέμων παντοίων πειρασμῶν, ταρασσεται ἡ καρδίη ἡμῶν, αὐτὸ τοῦτο ναυαγοῦμεν . . .

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Πῶς νὰ μὴ φοβώμεθα.

1.—Ἐκτιμῶντες ὡς δεῖ τὴν πραγματικότητα: ἂν διεκρίνομεν τὰ ὄντα ἀπὸ τὰ φαινόμενα καὶ δὲν παρεπλάτων ἡμᾶς τὰ τελευτήρια ταῦτα, οὐδέποτε θὰ ἀπεβάλλομεν τὴν ψυχικὴν ἠρεμίαν καὶ ὁ φόβος δὲν θὰ ἀπεβάλλομεν τὴν ψυχικὴν ἠρεμίαν καὶ ὁ φόβος δὲν θὰ ἐκυρίευσεν ἡμᾶς. Ἡ γῶσις τῆς πραγματικότητος προφυλάττει ἡμᾶς ἀπὸ ἐκπλήξεως καὶ τρόμου ἀπροσδοκήτου.

2.—Ἐνθυμούμενοι τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Χριστοῦ: «Θαρσύνετε, ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε». (Ματθ. 14 21).

3.—Ὑπολογίζοντες εἰς τὴν βοήθειαν αὐτοῦ: ὁ Ἰησοῦς ἀγαπᾷ ἡμᾶς καὶ συμπαιθεῖ βλέπων ἡμᾶς, κινδυνεύοντας εἰς τὰ πελάγη τοῦ βίου τούτου . . .

4.—Φοβούμενοι τὸν Θεόν: εἰπέ τις τῶν ἀρχόντων «ἀφοβία μετέλη τὸ φοβεῖσθαι τοὺς νόμους». Ἄν ὑπάρχει φόβος Θεοῦ, εὐλάβεια πρὸς αὐτὸν καὶ πειθαρχία εἰς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἂν ζῶμεν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Θεὸς βλέπει πάντοτε ἡμᾶς, οἱ φόβοι ἐταλύνονται ὡς τὰ νέφη, καὶ ἂν ἀκόμη δὲ μαίνεται περὶ ἡμᾶς παθῶν θάλασσα καὶ ἀνεμοὶ πειρασμῶν, ἡ γαλήνη πληροῖ τὴν καρδίαν καὶ τὴν συνείδησιν ἡμῶν.

5.—Διὰ τῆς ἀγάπης: τὸ δρασκευάωρο μέσον «ἡ τελευτὰ ἀγάπης ἔξω βάλλει τὸν φόβον». (Α' Ἰωάν. 4, 18).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Μὴ φοβεῖσθε, λέγει καὶ εἰς ἡμᾶς;

ὁ Χριστός. Καὶ θὰ ἔπρεπε, τῷ ὄντι, ἡμεῖς, κοβλόχιστοι οἱ Χριστιανοὶ ἀφόβως νὰ διαπερῶμεν τοῦ βίου τούτου τὴν θάλασσαν μετὰ πηδάλιον τὴν πίστιν, εἰς τὸν Χριστόν, μετὰ πηδάλιον τὴν ἐλπίδα, μετὰ πολικὸν ἀστὴρα αὐτὸν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν. Προσά τις ὄμως, ὡς ὁ Πάτερς ἀπὸ διστανταίου ἀσυγχωρήτους, ἀπὸ ἔλλειψιν θρησκευτικῆς πεποιθήσεως, ἀπὸ ἀδιαφορίαν καταποντισθεὶς εἰς τὸ κινδύνη ὡδες τοῦ βίου τούτου πέλαγος; Ὡς Κύριε βλέπεις τοὺς ἀνέμους, τὰς θυελλὰς, τὰ κήματα ὑπὸ τὴν σάπην τῆς φιλίας, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς συγγενείας καὶ τῆς γνωριμίας ὑπὸ τὸν χαλινὸν τῆς συναγωγῆς καὶ ἀλληλεγγύης πόσαι καταίγδες δὲν ἐγκυμονοῦνται ἐν τῷ ἀμαρτωλῷ τούτῳ κόσμῳ; Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ε.Ι.Κ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ὁ κοσμὸν σήμερον τὸν Οἰκουμένικὸν θρόνον Βασιλείου Γ' ἀποτελεῖ ὄντως ἐπιστημονικὴν κορυφὴν ἐν τῇ Ἱεραρχίᾳ τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων δημοσιευμάτων καὶ μονογραφῶν, ἐν αἷς ἐξέχουσιν αἱ περὶ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου Χουσοστόμου καὶ τοῦ ἁγ. Γρηγορίου Θεολόγου, ἐδημοσίευσεν σειρὰν λαμπρῶν μελετῶν περὶ τοῦ Ὁμιγένους ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ. Ἡτύχησε δὲ νὰ ἀνεύρῃ καὶ δημοσιεύσῃ πολυτίμητα μνημεῖα τῆς χριστιανικῆς φιλολογίας, οἷον τὸ ὑπέμνημα τοῦ Ἱππολύτου Ἐπισκόπου Ρώμης εἰς τὸν προφήτην Δαυὶδ, ὃπερ εἶνε τὸ πρῶτον ἐρμηνευτικὸν εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφήν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀρχαίας χριστιανικῆς φιλολογίας σύγγραμμα, τὸν δ' ἐκ τῶν σωζομένων τοῦ Ἱππολύτου λόγον, ὅστις ἐπανεξεδόθη ὑπὸ τοῦ Bratke καὶ ἄλλων κατὰ τὸ ἀνακαλυφθὲν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Βασιλείου κείμενον, ἀποσπάσματα τῆς Ἑρμηνείας τοῦ Ὁμιγένους εἰς τὸ κατὰ Δουκᾶν Εὐαγγέλιον, δύο τέως ἄγνωστα κείμενα περὶ τοῦ Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας δημοσιευθέντα μετὰ καλλίστης περὶ αὐτοῦ πραγματείας. Δυστυχῶς κατὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ἀγχιάλου μετὰ τῆς πολυτίμου Βιβλιοθήκης τοῦ τότε Μητροπολίτου Ἀγχιάλου Βασιλείου κατεστράφησαν πολλὰ συγγραφαὶ αὐτοῦ. Ὁ πατριάρχης Βασιλείου, διδάξας ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης καὶ διευθύνων τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν Κόλλωτος, ἀπέδειξε πολλοὺς ἐπιστήμονας μαθητάς, δι' οὓς ὑπῆρξε ἐπαράδειγμα σοφοῦ ὡς ἀποναλεῖ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος τὸν μέγαν αὐτοῦ διδάσκαλον Ὁμιγένην.

§§ Ὁ Ὁρθόδοξος ἐν Πειραιεὶ Ἀγαθοεργὸς Σύνδεσμος «Ἀγάπη» ἐώρτασε πρό τινος τὴν πρώτην ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του εικοσιπενταετίαν. Οἱ παρακολουθήσαντες ἐκ τοῦ ἀνεγγυῆς τὴν ἀθόρυμβον δρᾶσιν τοῦ

πρωτοφανοῦς τούτου διὰ τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς σωματείου ἐνθυμοῦνται μετὰ πόσῃν ἀφοσίωσιν καὶ πόσῃν ζήλῳ εἰργάσθησαν οἱ ἐκάστοτε ἰθύνοντες αὐτό, μετὰ πόσῃν δὲ στοργῇ το περιβάλλει ἡ γείτων πόλις τῶν κατ' ἐξοχὴν εὐσεβῶν, συντρεχόντων αὐτὸ εἰς τὴν φιλανθρωπιστικὴν καὶ φωτιστικὴν του δρᾶσιν. Εἰς τὴν ἐτοχὴν τῆς γενικῆς παύσεως καὶ τῆς στροφῆς τοῦ διαφέροντος τῶν πολλῶν πρὸς ὁδοὺς ἀπαγούσας ἀπὸ τῶν χριστιανικῶν ἰδανικῶν, τοιαῦτα σωματεῖα χρησιμεύουσιν οὐ μόνον ὡς ἀνασταλτικὰ τῆς γενικῆς ἐξαχρεώσεως, ἀλλὰ καὶ ὡς θετικὸι παράγοντες καὶ στηρικταὶ βουλευμάτων καὶ πράξεων ὑπαγορευομένων ὑπὸ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ἥς τὸ γλυκὺ καὶ ὠραῖον ὄνομα κοσμεῖ τοῦ πανηγυρίσαντος οἰοῦν τοὺς ἀργυροῖς γάμους τοῦ Συνδέσμου τὸ τηλαυγὲς πρόσωπον. Ἡ Ἐκκλησία, τῶν καλῶν ἐπαυέτης καὶ ἐπιβραβευτής, συγχαίρουσα τὴν καλὴν «Ἀγάπην», εὐχεται κατὰ τὸν ἐορτασμὸν τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς νὰ ἀισθανθῇ πολλαπλασίαν τὴν χαρὰν τῆς ἐπὶ πολλαπλασία τὴν τε ἔκτασιν καὶ τὴν ἔντασιν χριστιανικῆς δράσεως ἐν τῷ τόσῳ ὀσημέραι ἀνδρουμένῳ Πειραιεὶ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦ Μικ. Προέδρου τῆς Ἱεροῦ Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ Σβ. Μητροπολίτης Σάρδεων κ. Γερμανὸς ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς: «Ἡ συγκίνησίς μου εἶναι μεγάλη, ἐπὶ συμπάθειᾳ Ὑμετέρου Μακαριότητος καὶ Ἀγ. Ἐκκλησίας Ἑλλάδος. Εὐγνωμόνως εὐχαριστῶ».

— Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου κ. Γ. Στρατηγόπουλος καὶ Γ. Μποτόπουλος ἐπεθεώρησαν τὰς ἐξῆς Μονάς.

Εἰκοσιφουρίσσης	—	Δράμας
Τιμίου Προδρόμου	—	Σερρών
»	—	Βεροῖας
»	—	Ἐδέσσης
Τσιροσίνου	—	Σαϊσίτης
Κοσκῶ	—	Γρεβενῶν
Σηλαίου	—	»
Ὀλυμπιασίσης	—	Ἐλασσῶνος
Δαμεράων	—	»
Σπυριῶ	—	»
Ἀναλήψεων	—	»
Παλιουσαυῶ	—	»

Τὰς ἱερ. Μονάς Γιαννιῶς — Ἐλασσῶνος καὶ Μπουνάσης — Γρεβενῶν δὲν ἐπεσκέφθησαν, προσέβησαν ὅμως εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τούτων μεταθέσαντες τὸν Ἠγουμένον τῆς πρώτης εἰς Ἐλασσῶνα καὶ τὸν Ἠγουμένον τῆς δευτέρας εἰς τὴν Μοῆν Παικοκαρυᾶς.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐκυρώθησαν ἀπολλοτριωτικὰ καὶ περὶ τὸν Μαρθῶνα

ὕπολοιφθέντα κτήματα τῶν Μονῶν Πιστάκη καὶ Πεντέλης.

— Κατηρίσθη Ἐπιτροπεία ἐξ Ἰεραρχῶν τῶν νέων χωρῶν τῆς Ἑλλάδος πρὸς μελέτην τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεως τῶν ἱερῶν Μητροπόλεων τῶν ἔχουσῶν εἰσέτι τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν πρὸς τὸ Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον.

— Εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐλήφθη τηλεγράφημα ἐξ Ἀγκυρᾶς, ἀπαντητικὸν εἰς τὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχοῦ, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀνηγγέλλετο εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας Μουσταφᾶ Κεμάλ καὶ τὸν πρωθυπουργὸν Ἰσμέτ ἢ ἐκλογή τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριαρχοῦ Βασιλείου τοῦ Γ'. Τὸ τηλεγράφημα εἶνε ὀλιγόλογον καὶ τυπικόν. Ἀπευθύνεται «πρὸς τὸν Πατριάρχη» τῶν ρωμαίων Βασιλείου Ἐφένδην καὶ ἀναγγέλλει ὅτι εἰς εἰς τὴν Ἀγκυραν ἠγγέλθη ἤδη ἢ εἰρήσας τῆς Πατριαρχικῆς ἐκλογῆς. Μετὰ τὴν πρώτην Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν λειτουργίαν ἢ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Πατριάρχης Βασιλείος ὁ Γ' ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τῶν ὀρθοδόξων καὶ τῶν ἄλλων ἐν Κων] πόλει διπλωματικῶν ἀντιπροσωπειῶν. Τηλεγραφήματα συγχαρητήρια λαμβάνονται ἐκ μέρους τῶν ἐν Ἐξωτερῇ καὶ Ἀμερικῇ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν οργανώσεων. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ τουρκικοῦ τύπου ἐξακολουθεῖ διατηροῦν τὴν ἐπιφυλακτικότητά του.

— Τῇ Κυριακῇ 12ῃ Ἰουλίου, οἱ ἐνταῦθα παρεπίδημοι Χιλιηδόνιοι καὶ Κωνσταντινουπολίται ἐώρτασα πανηγυρικῶς ἐν τῷ Ν. φ Κοιμησίῳ Θεοτόκου (Ρόμβης), τὴν ἑορτὴν τῆς πολιούχου αὐτῶν ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, προεξάρχοντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀργυρουπόλεως κ. Γερμανοῦ. Συμφώνως πρὸς τὸ ἐκτυπωθὲν πρόγραμμα ἐτηρήθη τὸ Βυζαντινὸν ὕψος κατὰ τὸν Μέγαν Ἐσπερινὸν καὶ τὴν λειτουργίαν κατὰ τὸ Τυπικὸν τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου. Εἰς τὴν ἑορτὴν παρέστησαν ἢ Α.Μ. ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, ὁ Σεβασμιώτατος Διδυμοτείχου κ. Φιλάρετος, ὁ Πανσο. Πρωτοσύγκελλος τῆς ἀρχιεπισκοπῆς κ. Μ. χαὴλ Κωνσταντινίδης, ὁ πρόεδρος τῆς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν κ. Π. Καλογερόπουλος καὶ πλείστοι πρόκριτοι Χιλιηδόνιοι καὶ Κωνσταντινουπολίται. Ἡ ὅλη ἑορτὴ διεξήχθη κατασκευκώτατα καὶ μετὰ μεγάλης ἐπιβλητικότητος χάρις εἰς τὰς φροντίδας τοῦ κ. Σοφ. Χουδαβερδόγλου, ὅστις ἔσχε καὶ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἀμνηστικοῦ ἑορτασμοῦ.

— Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διεβιβάσθη πρὸς τὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργεῖον ἔγγραφον ὑπ' ἀρ. 20351 διὰ τοῦ ὁποῖου πᾶς ὁ αὐτῶν νὰ διορισθῇ εἰς δημοσίαν θέσιν δέον νὰ προσογάγη πρὸ παντὸς πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Στρατ. Γραφείου ὅτι δὲν καταζητεῖται ὡς ἀυπότακτος ἢ λιποτάκτης.

— Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐληξαν τὰ μαθήματα τῆς Ἰερατικῆς Σχολῆς Κερκύρας. Ἡ ἴδρυσις τῆς Σχολῆς ταύτης ἐγένετο δεκτὴ ἐνθουσιωδῶς, εὐθύ, δ' ἐξ ἀρχῆς προσέλειψεν ἀμέριστον τὴν ἐμπιστοσύνην ἐπὶ τῆς μορφωτικῆς αὐτῆς ἀποστολῆς. Καὶ προσήλθον μὲν πολλοὶ μαθηταί, περὶ τοὺς 35, ἐγένοντο δ' ὅμως, κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων,

δεκτοὶ διὰ τὴν Α' τάξιν 24 μαθηταί. Καίτοι δ' ἐξητήθη ἢ ἴδρυσις καὶ ἄλλων τάξεων, ἐν τούτοις, χάριν τῆς συστηματικῆς ἐργασίας καὶ μεταδόσεως φρονήματος ἐκκλησιαστικοῦ, ἐθεωρήθη καλὸν ὅπως μόνη ἢ πρώτη τάξις λειτουργήσῃ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν σχολικὸν ἔτος. Οἱ μαθηταί πάντες εἶνε ἐσωτερικοί, οὐδεὶς δ' ἐξωτερικὸς ἐγένετο δεκτός. Ἡ ἀγρυπνὸς ἐπιβλεψίς καὶ ἢ ὄντως εὐσυνείδητος ἐργασία τοῦ καθηγητικοῦ προσωπικοῦ, ὑπὸ τὴν δεύθυνσιν τοῦ παροιστοῦ Ἀρχιμ. Παρθενίου Πολάκη, ἀπέδωκαν ἀποτελέσματα προσοικονομῶμενα σταδιοδρομίαν λαμπρὰν ὄντως, ὥστε ν' ἀποκτήσῃ ἢ Ἐκκλησία ἡμῶν κληρικὸς καθοδηγούμενος ἐν τῷ ἐξῶχῳ ἔργῳ αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐνθέου πλοστεως, τῆς ἀνυποκρίτου ἀγάπης, τῶν ἀγνῶν βουλευμάτων καὶ τῆς ἰδέας τῆς αὐταπορνήσεως. Τοιοῦτους χαρακτηῖρας ποθοῦσα ἀγωνίσεται νὰ διαμορφώσῃ ἢ ἐν Κερκύρῳ Ἰερατικῇ Σχολῇ, ἢν δι' ἀμεριστοῦ στοργῆς περιβυλλεῖ ὁ Σ.β. Μητροπολίτης Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Ἀθηνάγορας. Πλὴν ἐνός, κριθέντος ἐπανεξεταστέου, οἱ λοιποὶ μαθηταί πάντες προήχθησαν εἰς τὴν Β' τάξιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

— Χθὲς ἀνηγγέθη τηλεγραφικῶς ἐκ Θεσσαλονίκης ἢ ἐν τῷ Δημοτικῷ τῆς πόλεως νοσοκομείῳ ἐκδημία πρὸς Κύριον τοῦ γηραιοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας Γρηγορίου. Ὁ μεταστάς ἠτύχητος νὰ ἐορτάσῃ πανηγυρικῶς τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς χειροσύνης του ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅπου προσεφυγὲ μετὰ τὴν τύχην τῆς Α. Θράκης τῷ φιλαδέλφῳ πρωτοβουλία τοῦ Παν. Μητροπ. Θεσσαλονίκης κ. Γενναδίου καὶ τῆς Κοινοτικῆς Ἀντιπροσωπείας Θεσσαλονίκης. Ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς πεντηκονταετηρίδος ταύτης ὁ «Γρηγόριος Παλαμᾶς» ἐξέδωκεν ἴδιον ἐκατοντασέλιδον «Πανηγυρικὸν τεύχος» περιέχον πάντα τὰ πανταχόθεν πρὸς τὸν ἑορτάζοντα ἱεραρχὴν ἀπεσταλέντα συγχαρητήρια γράμματα καὶ τηλεγραφήματα ὡς καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἑορτὴν ἔγγραφα καὶ τὰς προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καθ' ὑπαρχούσης πληροφορίας, ἢ σχισματικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Τσεχοσλοβακίας ὠργάνωσεν τὴν 29 καὶ 30 Αὐγούστου κ. ἔ. τὴν πρώτην αὐτῆς σύνοδον ἐν Smichov, τῆς ὁποίας μετέσχον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐκλεγέντος ὡς πατριαρχοῦ Farsky, 308 ἀπεσταλέμενοι ἐκπροσωποῦντες 129 κοινότητας· ἐκ τούτων οἱ 100 ἦσαν ἱερεῖς καὶ οἱ λοιποὶ 208 λαϊκοί, ἐκ τῶν ὁποίων μέγα μέρος γυναῖκες, ἰδίᾳ χωρτικαί. Σκοπὸς τῆς συνόδου ταύτης, ὡς ἐδήλωσεν ὁ Πρόεδρος αὐτῆς, ἦτο ἢ διατύπωσις τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πεντὰ αἰετοῦς πείρας τῆς τσεχοσλοβακικῆς ἐκκλησίας, ὁ καθορισμὸς τῆς θέσεως τῆς ἐκκλησίας ταύτης ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς τσεχο-ουκρανικῆς μεταρρυθμίσεως, καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀποστολῆς τῆς ὡς πρὸς τὴν ζωὴν τῶν ἀτόμων καὶ τῆς κοινότητος. Κατὰ τὰς συζητήσεις ἀτηλλάγησαν αἱ διαφορῶταται τῶν ἀπόψεων, ὁ δὲ Πρόεδρος τῆς συνόδου ὠμίλησε περὶ τῶν μυστηρίων, ἅτινα ἀποδέχεται ὑπὸ τὴν προτεσταντικὴν ἔννοιαν, ἀπορρίπτων πρὸς τοὺς ἄλλοις τὴν χειροτονίαν τῶν

ἐπισκόπων. Δὲ τὴν μελέτην τῶν ἀναφερόμενων ζητημάτων ἐξελέγησαν ὑπὸ τῆς συνόδου εἰδικαὶ ἐπιτροπαί, εἰς τὰς ὁποίας ἀντέθη καὶ ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία διὰ τὴν μέλλουσαν σύνοδον, ἣμας προϋκτετο, ὡς εἶχεν ἀποφασισθῆ, νὰ συνέλθῃ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον.

— Ἐν τῇ ᾧ ἀνω σχηματικῇ ἐκκλησίᾳ ἀνεφάνη νέον σχίσμα, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφωρίας, ὑπὸ τὸν Gorazd Pavlik, ὁ οὗτος ἴδρουσε διὰ τοὺς ὁπαδοὺς του τμήμα τῆς ὀρθοδόξου σερβικῆς ἐκκλησίας.

— Διὰ τοῦ νέου αἰγυπτιακοῦ συντάγματος παραμένει μὲν θρησκεία τοῦ κράτους ὁ ἰσλαμισμὸς καὶ ἐπίσημος γλῶσσα ἡ ἀραβικὴ, καὶ πᾶσα ὁμοσ ἄλλη θρησκεία, ἔστω καὶ χρῆσιμοποιούσα ξένην τινὰ γλῶσσαν, ἔχει ἐλευθερίαν ὑπάρξεως καὶ θράσεως, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν καθεστώτων νόμων καὶ ἐθίμων.

— Κατὰ στατιστικὴν δημοσιευομένην ἐν τῇ «Documentation Catholique», τὸ προσωπικὸν τῆς Κοινωνίας τῶν ἐθνῶν περιλαμβάνει ἐν συνόλῳ 781 μέλη, ἐν οἷς 210 βρετανοί, 142 ἑλβετοί, 176 γάλλοι, 16 βέλγοι, 15 ἐκ τῶν Κάτω Χωρῶν, 14 ἰρλανδοί, 13 πολωνοί, 9 ἀμερικανοί, 8 ἰταλοὶ, 7 γερμανοὶ καὶ 1 ἀρμενίος. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν δαπανῶν τοῦ 1925 κατὰ κράτος ἔχει ὡς ἑξῆς εἰς χρυσᾷ φράγμα: Διὰ τὴν Γαλίαν 1,890,147 63, διὰ τὴν Μεγ. Βρετανίαν 2,132 530 53, διὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Ἰαπωνίαν ἀνά 1,478,231,48, διὰ τὰς Ἰνδίας δ' ἐν 1,453 998 18 καὶ διὰ τὴν Κίαν 1,211,665 15

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ρόμβου προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν 5ετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 7 ἢ 9 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐ. ἔ., ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10—12 μ. ἐν Ἀστακῷ, ἐνώπιον τοῦ Ἐιρηνοδίκου καὶ Συμβολαιογράφου τῷ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Βασιλοπούλου τῶς δήμου Ἀστυνοῦ κειμένων ἀγρῶν τῆς Μονῆς ἐκτάσεως στρεμμάτων ὡς ἑγγεστα πενήκοντα. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσιν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Ρόμβου τῇ 15 Μαΐου 1925 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἐλασσῶνι Ἱ. Μονῆς Ἀναλήψεως προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 27 μηνὸς Ἰουλίου ἐ. ἔ., ἡμέρα Δευτέρα καὶ ὥρα 10 12 π.μ. ἐν Ἐλασσῶνι, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος καὶ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, πρὸς μίσθωσιν τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ὑλοτομίας 50,000 χιλιάδων ὀκτάδων ξυλαθράκων ἐκ ὄρους καὶ ὄξείας ἐκ τῶν θέσεων, Κοῦκκοι, Τσουκνίδα, Καραβίγλα, Βίγλας, Τούρλα καὶ Πουρνάρα. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Ἀναλήψεως τῷ 16 Ἰουλίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μακαριωτίσεως προκηρύττει, ὅτι τὴν 2ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9-11 π.μ. ἐνεργηθήσεται ἐν Χρυσῷ ἐνώπιον τοῦ ἐκεί συμβολαιογράφου πλειοδοτικὴ δημοπρα-

σίαι, περὶ διετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Χρυσῷ 779 ἐλαιόδένδρων τῆς Μονῆς ταύτης. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Μακαριωτίσεως τῇ 16 Ἰουλίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Γρεβενοῖς Ἱ. Μονῆς Εὐκλείου προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν 4ετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 26ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10 12 μ. ἐξῶθεν τοῦ παντοπωλείου Ἰωάννου Βλαχάβη οἱ ἀγροὶ Ἀγατιά, Θράψος, Μακρόλη, Μετροτό, Μποζή, Καγκέλια Κερασῶς, Μεσακιά γούρνα Ἰτιά, Γούρνα Ἰτίας καὶ Καρυά. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσιν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Προυσσῷ Εὐρυτανίας Ἱ. Μονῆς Προυσοῦ προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην τῇ 9 μηνὸς Αὐγούστου ἐν Προυσσῷ καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀρακινθίων τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Βελωτᾶ; κτήματα τῆς Μονῆς καὶ ἐνὸς ἀγροῦ. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσιν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ Προυσοῦ τῇ 9 Ἰουλίου 1925 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Ἱ. Μονῆς Μακρομάλλης προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 9ῃ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐν Χιλκίδι ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Γ. Ἀποστολίδου ὁ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Ἀταλῆς καίμενος ὑδρόμυλος τῆς Μονῆς μετὰ τῶν μηχανημάτων καὶ ἐξαρτημάτων αὐτοῦ. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Μακρομάλλης τῇ 13 Ἰουλίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Προυσσῷ Εὐρυτανίας Ἱ. Μονῆς Προυσοῦ προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἐνεργηθησομένην τῇ 16ῃ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐν Κεφαλοβρύσῳ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κοιρίτιδος τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ Σπαρτιάς καὶ ἐν τῇ θεσει Μακρυὰ Λογκὰ κείμενα κτήματα, ὑδρόμυλος καὶ ἀγροὶ τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ Προυσοῦ τῇ 9ῃ Ἰουλίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐπιστημονικῶς: Διὰ τοὺς Νέους καὶ τὴς Μονᾶς Δρ. 50
Διὰ τοὺς Ἱερᾶς 80
Ἐπιστημονικῶς . . . . . Φρ. Χρ. 50
Ἀμερικῆς . . . . . Δολ. 8

ΕΠΟΠΤΟΥΜΕΝΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ
† Ο ΜΕΛΗΘΝΙΑΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ
† Ο ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου

Γραφεῖο: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθῆναι

Τύπος: “Φοίνικος”, Ὁδὸς Σταδίου 33, Ἀθῆναι